

ligere Dpfordring til at iagttage efter de Ytringer, som den høitærede Finanzminister nu fremsatte. Naaget Udvalget naturligtvis ikke paa nogen Maade har kunnet bekræftige sig med det nu af den høitærede Minister meddelte Efterretning, tror jeg dog at kunne udtale, at der hos Udvalget har været en levende Erkjendelse af den bortgangne Embedsmands Hæderlighed og gode Villie, ligesom ogsaa hans Trofskab mod Konge og Fædreland vistnok aldrig har været Gjenstand for nogen som helst Tvivl fra noget Medlems Side i Udvalget. Men jeg skal efter denne Udtalelse atter iagttage Tilbageholdenhed ligeoverfor de personlige Spørgsmaal, som jo forresten vilde berøre ikke blot den afdøde høitstaaende Embedsmand, men ogsaa andre Embedsmænd, og jeg vil hellere udsætte mig for, at Udvalgets Argumentation skal forekomme Thinget at være svag, end at det skulde siges, at vi havde forladt den Bet., som vi saaledes have foreskrevet os selv. Jeg skal nu gøre et Par Bemærkninger, ligeoverfor den høitærede Ministers Ytringer, der indbegribt det, som Udvalget har foreslaaet. Den høitærede Minister har ment, at de Forretninger, som paaligge Kolonialdirektøren eller, som han betegnede ham, Chefen for Centralbestyrelsen, ikke vare tilstrækkelige til, at udfylde en Mands Tid, og at det derfor var rigtigt at forbinde denne Bestilling med et andet Embede. Udvalget vil nu ikke paa sin Side gøre gjældende, at det er nødvendigt, at en saadan dygtig Mands hele Tid bør gives til disse Forretninger, men det forekommer det, at Ministeren er gaaet en Del for meget i den modsatte Retning. Da Kolonialministeren ikke altid kan antages at besidde det Kjendskab til de vestindiske Anliggender som den nuværende høitagtede Finanzminister, er den paagjældende Post af stor Bigtighed for Dernes Bestyrelse, og den kan efter Udvalgets Mening ikke ventes forsvareligt besørget, naar den uden noget som helst Vederlag henlægges til en vistnok meget dygtig Embedsmand, men en Embedsmand, som har en Mængde andre vigtige Forretninger. Jeg vil dermed ikke have sagt, at en Embedsmand ikke ogsaa af Kjærlighed til Sagen kan paatage sig og vel udføre Forretninger, for hvilke

han intet som helst Vederlag nyder, men naar de Forretninger, som paaligge en Embedsmand, ifølge det egentlige Embede, han har, udfylde hans Tid saaledes, som det kan antages at være Tilfældet her eller i lignende Tilfælde, vil der kun blive overmaade Tid tilovers til en Bestilling, der slet ikke oprindelig har været forenet med hans Embede. Der har under hele Forhandlingen af denne Sag og af den anden vestindiske Sag, der har foreligget Thinget for nogle Dage siden, gjort sig en meget forskjellig Dpfattelse gjældende hos den høitærede Minister og hos Udvalget. Den høitærede Minister gaar ud fra, at Alt har været og er saare godt. Det kan Udvalget — uden at jeg behøver at gaa i Enkeltheder — paa ingen Maade tiltræde, og jeg behøver egentlig ikke at sige mere for at begrunde, at det ogsaa nu paa dette Punkt stiller sig anderledes end den høitærede Minister. Udvalget har ved at behandle den her foreliggende og den anden vestindiske Sag modtaget det Indtryk, at Forholdene paa Derne have antaget en betænkelig Karakter. Jeg tror, at der med Hensyn hertil er en fuldstændig Meningsforskjel tilstede mellem Ministeren og Udvalget; men Udvalget tror ikke at turde tilbageholde den Anskuelse, at Forholdene have antaget en Karakter, som opfordrer til alvorlig Dpmærksomhed. Naar Udvalget ikke havde modtaget dette Indtryk, som jeg tør sige er blevet til en Overbevisning hos dets Medlemmer, vilde det ikke have udtalt sig, som det har, om den nuværende Ordning eller om den Ordning, som der maaste kunde være Anledning til at indføre. Jeg har allerede nævnt, at Befolkningen paa Derne St. Thomas og St. Jan har i 3 Aar været saa at sige løst fra det undersøgtlige Forhold, at der paa disse Der har dannet sig berettigede Forhaabninger om en ganske anden Tilstand end den, vi kunne give dem, og medens Udvalget er fuldstændig villigt til at indrømme, at det Andragende, der foreligger fra en Del Indvaanere paa St. Thomas og St. Jan, ikke kan betragtes som et Program, hvis Udførelse man kunde anbefale eller foreslaa, maa det paa samme Tid gøre gjældende, at det antyder Tilstedeværelsen af Forhold, som ville kræve